

“నేను కోరేది నీకు తెలియడం లేదా”

“తెలుసు. కాని ఆ కోర్కెందుకో తెలియదు”

“నాకు నీ జీవనమంతా కావాలి”

“అడుగున మీగలిన జీవన మాధవ్యపు విగ్న అంతా తప్పమయ పాత్రలో పోని తాగ మవి అందియ్యలేదూ?”

“వెర్రీ తీవ్రీ నా తల తిరుగుతున్నది. మృత్యువు వై నా జీవనమిచ్చే భయంకరమయి ఈ అమ్మకం నాకు వచ్చింది. చాలు. దాహమైనపు డల్లా తాగడానికి వల్లని నీళ్లు కావాలి.”

“తప్పదోవం దయచేసావు, గుండెలో నెల్లాగూ దీవం వెలగాలం చే ఈ దీనించి అరికకు పాముఖిలాన్ని వెలిగిస్తూ వున్నాతి అరవిమివంలో అరిపోయ్యే విద్యుల్లం దగ్గ రికా వాస్తావు?”

“ప్రేమ విద్యుల్లం తనే కంఠహారంగా వేసు కుంటుంది”

“నీవు గూడ మేఘరథ మెక్కరాదు!”

“భయంకరమయిన సంచలనంలో నా స్వర్గం లేదు”

“పాపం”

“నీకాంతి నా గృహాన్నలంకరించాలి. నా కలానికి మెరుగుపెట్టాలి. నీ చిరునవ్వు నా హృదయాకాశాన్ని వెన్నెలతో నింపాలి. నీ ప్రేమ దృష్టులు అర్థంలేని నా జీవితానికి రంగులు తెప్పించాలి”

“పువ్వునించి పువ్వు తెగిరే తనెటిగ కమల మైనా వరే కాంట్లో నివాస మేంపొందుకుంటుందా!”

“కమలం వాంఛతో వాడిపోకే”

“పువ్వు వృష్టి అగిపోకుండా!”

“కమలమో!”

“కమలంలో వివచనే రెక్కాలెందుకు”

“అందానికి”

“యోవ్యవాన్ని ప్రేమ కమ్మేశాను, నిన్ను యేమిచ్చి కొనుక్కోను? మీగలిన కొన్న జీవితీసుకో. నాలుగు క్షణం మోహన ప్రత్యక్షము లయిన నాలుగు నిమిషాలయి మధువ మిగిరి

చెలంకథ వర్ణన

పోతుంది. సరి. అకాశ సంచారాని కలవాటువడి ప్రతి నిమిషము మోహా పారవశ్యాన్ననుభవించిన పక్షి రాత్రితెక్కలతో నీకు నిద్రపట్టేట్లు వివరగలదా! వెర్రీ ఆశ!”

[1924 సాహితీ-సవంబర్ సంచికలో ముద్రించబడిన కథ—పేకరణ శ్రీ వావిలాల సుబ్బారావు]